Quelle: https://manuscripta.at/?ID=26074
Copyright: Admont, Benediktinerstift

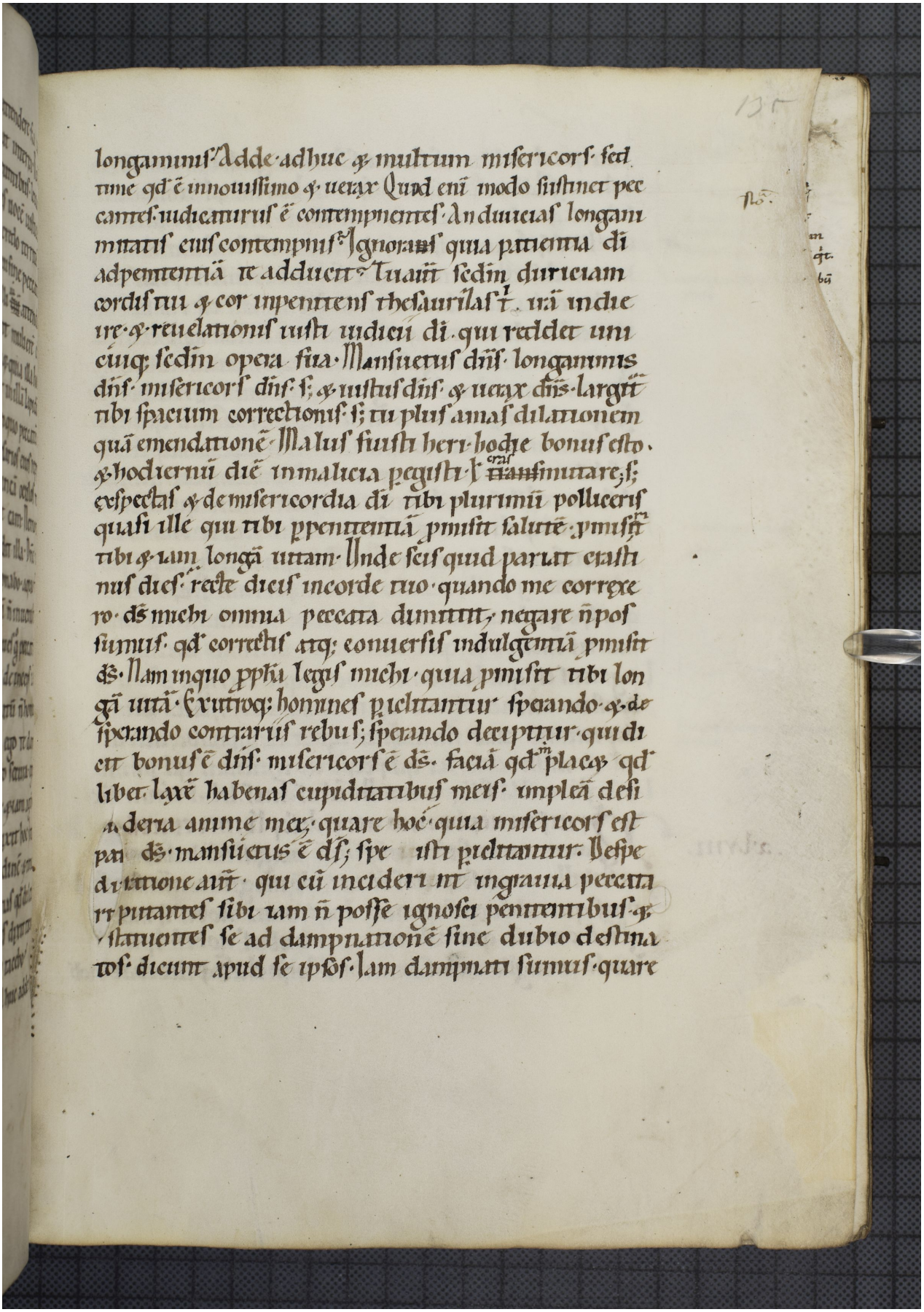

longaminis? Adde adhuc & multum misericors sed
time qd ē innouissimo & uerax Quid enī modo sustinet pec
cantes iudicaturus ē contemnentes. An diuicias longam
inatis eius contemptus? Ignoras quia patientia di
ad penitentiā te adducit? Tuam sēdm duriciam
cordis tui & cor impenitens thesaurizas t. irā in die
ire & reuelationis iusti iudicii di. qui reddet unī
cuiq; sēdm opera sua. Mansuetus dnīs. longanimis
dnīs. misericors dnīs. s; & iustus dnīs & uerax dnīs. largit
tibi spacium correctionis. s; tu plus amas dilationem
quā emendationē. Malus fuisti heri. hodie bonus esto.
& hodiernū diē in malicia pegisti. t crastinum mansuetare; s;
exspectas & de misericordia di tibi plurimū pollicens
quasi ille qui tibi ppenitentiā pmisit salutē. pmisit
tibi & iam longā uitam. Unde scis quid parat crasti
nus dies. recte dicis in corde tuo. quando me correge
ro. ds michi omnia peccata dimittit, negare ñ pos
sumus. qd correctis atq; conuersis indulgentiā pmisit
ds. Iam in quo pphā legis michi. quia pmisit tibi lon
gā uitā. Exutroq; homines pdicantur sperando & de
sperando contrarius rebus; sperando decipitur. qui di
cit bonus ē dnīs. misericors ē ds. faciā qd placet qd
libet. laxē habenas cupiditatibus meis. impleā desi
deria animē meē, quare hoc. quia misericors est
pat ds. mansuetus ē dns; spe isti pdicantur. De spe
diuitione autē. qui cū inciderint in ingrauia peccata
putantes sibi iam ñ posse ignosci penitentibus. &
statuentes se ad dampnationē sine dubio destina
tos. dicunt apud se ipsos. Iam dampnati sumus. quare